

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 329
van **MARTINE Taelman**
datum: 9 februari 2018

aan **JO Vandeurzen**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Personen met handicap - Weigering aanvragen noodsituatie

Uit het antwoord van de minister op schriftelijke vraag nr. 184 van collega Bart Van Malderen, ingediend op 15 december 2017, bleek dat sinds de invoering van Persoonsvolgende Financiering (PVF) 502 aanvragen noodsituatie werden geweigerd.

1. Worden de mensen die een weigering krijgen, begeleid in de eventuele versterking van de ondersteuning vanuit de reguliere diensten zoals bijvoorbeeld thuiszorg, de Rechtstreeks Toegankelijke Hulp (RTH)?
2. Zo ja, wie begeleidt deze mensen?

Zo neen, waarom worden deze mensen niet toegeleid naar een CAW (centrum algemeen welzijnswerk), een OCMW, of een maatschappelijke dienst van een mutualiteit om te bekijken hoe via de reguliere zorg de ondersteuning kan worden verhoogd?

ANTWOORD

op vraag nr. 329 van 9 februari 2018

van **MARTINE Taelman**

1. Uit een analyse van dossiers blijkt dat de grote meerderheid van de personen die een aanvraag voor noodsituatie indient, dit doet onder begeleiding van een of meerdere professionele hulpverlener(s). De diensten of voorzieningen die ondersteuning bieden, zijn heel divers. Het kan hierbij gaan om allerlei sociale diensten, zoals CAW's, OCMW's, DMW's, MDT's, maar ook om ondersteuning vanuit het VAPH-aanbod, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks. Het grootste gedeelte van de aanvragen noodsituatie wordt ingediend onder begeleiding van een VAPH-vergunde zorgaanbieder. Het is de professionele verantwoordelijkheid van deze begeleidende diensten om ervoor te zorgen dat waar nodig wordt gezocht naar extra ondersteuning via reguliere diensten RTH. Er is geen systematische registratie van de stappen die eventueel gezet worden na een weigering van noodsituatie. Om een duidelijk zicht te krijgen op de verdere begeleidingstrajecten zou er een intersectoraal onderzoek moeten opgezet worden.
Het VAPH neemt bij een weigering van de aanvraag noodsituatie wel telefonisch contact op met de cliënt om de beslissing mee te delen en verwijst hen door naar diensten die mee op zoek kunnen gaan naar alternatieven.
2. Zoals reeds gesteld: er is geen systematische registratie van deze begeleidingstrajecten, die over verschillende welzijnssectoren verspreid kunnen zijn. Het is de verantwoordelijkheid van elke betrokken sociale dienst om na te gaan welke begeleidingsmogelijkheden kunnen geboden worden.